

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2010 r. — Arkema France przeciwko Komisji

(Sprawa T-23/10)

(2010/C 80/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arkema France (Colombes, Francja) (przedstawiciel: J. Joshua, barrister, E. Aliende Rodríguez, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 2 decyzji Komisji C(2009)8682 z dnia 11 listopada 2009 r w części, w jakiej dotyczy ona skarżącej, a w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 w zakresie, w jakim stanowi on, że skarżąca uczestniczyła w naruszeniu dotyczącym sektora stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r.,
- uchylenie grzywien nałożonych na skarżącą w art. 2;
- w przypadku, gdy Sąd nie uchyli w całości grzywien, istotne obniżenie ich wysokości w ramach nieograniczonego prawa orzekania Sądu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 11 listopada 2009 r w sprawie COMP/38.589 – Stabilizatory termiczne, w której Komisja uznała, że skarżąca uczestniczyła w dwóch odrębnych naruszeniach art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE), z których jedno dotyczyło sektora stabilizatorów cynowych, a drugie — sektora ESBO, i nałożyła grzywnę w odniesieniu do każdej kategorii produktu.

W uzasadnieniu skargi skarżącą podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, wskazuje, że — w przypadku właściwego zastosowania art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ — postępowanie w sprawie Akzo ⁽²⁾ nie zawiesiło biegu terminu, a uprawnienia Komisji do nałożenia grzywien uległy przedawnieniu w odniesieniu do obydwu naruszeń z uwagi na dziesięcioletni okres wynikający z zasady „podwójnego przedawnienia”. Skarżąca uważa, iż Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że postępowanie przed Sądem w sprawie Akzo spowodowało zawieszenie biegu terminu, i niesłusznie uznała, iż dzie-

sięcioletni termin przedawnienia określony w art. 25 ust. 5 wyżej wymienionego rozporządzenia mógł zostać przedłużony w niniejszej sprawie.

Po drugie, skarżącą twierdzi, że Komisja nie wykazała uzasadnionego interesu w dokonaniu deklaratywnego ustalenia naruszeń, w odniesieniu do których nie miała kompetencji do nałożenia grzywien. Skarżącą podnosi, że w rzeczywistości art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 pozwala Komisji na deklaratywne ustalenie, iż doszło do popełnienia naruszenia, w przypadku gdy nie nakłada grzywny, pod warunkiem że został wykazany uzasadniony interes Komisji.

Po trzecie, i niezależnie od dwóch poprzednich zarzutów, skarżącą wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności deklaratywnego ustalenia poczynionego w art. 1 ust. 1 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym uczestniczyła ona w naruszeniu dotyczącym sektora stabilizatorów cynowych w okresie od dnia 16 marca 1994 r. do dnia 31 marca 1996 r., i podnosi, że Komisja nie wykazała uzasadnionego interesu w dokonaniu tegoż ustalenia.

Po czwarte, w przypadku gdy Sąd nie uchyli w całości grzywien, skarżącą twierdzi, że Komisja nie wykazała istnienia naruszenia po dniu 23 lutego 1999 r., a zatem grzywna nałożona w związku z drugim okresem istnienia kartelu powinna zostać obniżona w celu odzwierciedlenia krótszego okresu trwania naruszeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1)

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 17 września 2007 r. w sprawach połączonych T-125/03 i T-253/03 Akzo Nobel Chemicals i Akros Chemicals przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-3523.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2010 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Sprawa T-28/10)

(2010/C 80/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)